

Auktioner/avlsslæg.

Written by superbruger

Friday, 12 December 2008

Antallet af auktioner stiger år for år. Gør antallet af avlsslæg så også det?

Næppe. Vi bliver lidt færre brevduemænd for hvert år, endnu da, og så er det nok ikke antallet af avlsslæg, der stiger, men nok mere størrelsen af dem, både de eksisterende, men også de nybyggede. Det er ikke alle brevdufolk, der har et avlsslæg. De klarer sig med den yngel, som flyveduerne præsterer år for år, og flere gør det ganske udmærket på den måde. Jeg tror dog, at flere og flere har fundet plads til at oprette et lille slag, hvor deres bedste kapflyver i pensionsalderen i fred og ro kan gå og avle til gavn for slagets udvikling. Her åbnes så også for, at en ny due enten købes eller ad anden vej, ved at bytte/låne for eksempel, kan indsættes på avlsslæget med henblik på lidt nyt blod i bestanden. Det er på den måde, jeg selv har arbejdet med min bestand igennem en menneskealder. Det har været til at overskue og betale.

Tiderne har imidlertid ændret sig, og det har brevduesporten også. Vi kan temmelig klart slå fast, at der i alle brevduemænd ligger et konkurrencegen, stort eller lille. Hvis vi vil ødelægge sporten, så skal vi blot gøre en dyd af at negligere dette faktum. Vi skal have drømmen om at vinde. Det behøver jo ikke at være over alle andre i Danmark. Det kan fint indskrænke sig til at være de nærmeste naboer, og her vil en lille ny due på avlsslæget virkelig lægge brænde på drømmenes bål. Hver enkelt brevduemand kan dog også gøre mange andre tiltag for at forbedre sine resultater, men de kommer i vores bevidsthed i rækkefølge efter det ”mandskab”, man har at arbejde med. Ja, sådan er det også i fodbold, håndbold, cykling og erhvervsliv. Jeg kan ofte ryste lidt på hovedet over disse tilstande, men sådan er det bare, også hos mig selv.

Derfor lever køb og salg – ofte i form af auktioner – i bedste velgående. Moden har i al den tid, jeg husker, været duer fra Belgien og Holland. Det har været og er stadig brevduesportens moderlande. Der findes da heller ikke mange slag her i landet, som i sin bestand ikke kan henvise til duer fra disse lande. Der er blevet købt mange unger fra topslag der, og importen stiger faktisk stadig. Om duerne generelt endnu er bedre dernede end her i Danmark, er nok lidt tvivlsomt, men de tænder stadigt et lille lys i enhver dansk brevduemand, og så har de en mission. Det store antal auktioner over de udenlandske duer, underordnet hvem eller af hvilken grund de bliver sat i værk, har også haft den virkning, at priserne ikke bliver så høje på dem alle. Det giver plads for de brevduemænd, som ikke har så mange penge, men som også gerne vil være med til at gøre et køb.

Det vil altid være ”de hotte navne”, der holder de høje priser. Man kan så blot krydse fingre for, at de ikke falder for fristelsen til at sende ”resterne” her til Danmark. Der findes imidlertid mange slag i Holland og Belgien, der arbejder lige så konstruktivt med avlen og flyver lige så godt, stort set, som de hotte navne. Når de forsøger sig på auktioner i Danmark, så er de ofte meget påpasselige med kvaliteten af de duer, de sender herop. På trods af det faktum, så bliver priserne på en sådan auktion humane, og en lille pengepung kan komme til fadet. Ja, ofte er det billigere, end hvis man henvender sig til et dansk topslag, som har brugt mange penge på indkøb af topmateriale i udlandet. At snusfornuft måske alligevel anbefaler at gøre køb på det danske slag, fordi duerne her er blevet afprøvet, er så en hel anden sag, som jeg ikke vil fokusere på her.

Efter denne afdeling med lidt filosofering, må jeg hellere vende fødderne mod jorden igen.

Man hører mere og mere om brevdufolk, som er gået sammen om at indkøbe til og drive et avlsslæg. På den måde gør man det mere overkommeligt økonomisk, og man får en aktivitet, som man kan arbejde sammen med andre om. Det har således også en social force, som man absolut ikke skal være blind for værdien af. På disse avlsslæg er der god mulighed for at indkøbe flere stammer duer til eksperiment, fordi der også er flere til at afprøve duerne.

Jeg holder dog selv mest af at indrette mit eget lille avlsslæg, hvor jeg prøver at holde linien i det grundmateriale, som har været så effektiv i rigtig mange år. Det skal dog have forstærkning udefra, og det har jeg så gjort med indkøb næsten hvert år. Kun nogle af dem fungerer sammen med den gamle stamme, og de får lov til at blande gener ind i min stamme, hvorimod andre bliver fjernet med hård hånd. Det er således ikke så let at købe den eller de rigtige duer til sit avlsslæg, men jeg

drømmer hver gang om, at nu har jeg ramt noget, som kan virke sammen med dem, som er der i forvejen.

Jeg har dog også haft avlsslæg sammen med andre. For år tilbage og i mange år havde jeg avlsslæg sammen med min gode ven HC Hansen i Vejen. Det fungerede på samme måde, som mit eget i dag, med hans delbarduer som grundsubstans. Det er da også disse duer, der ligger i mine nuværende, blot langt tilbage i stamtavlerne.

For ikke så mange år siden havde jeg Trekantens Avlscenter sammen med Michael Th. Larsen. Det byggede vi op på hovedsagelig rene Flor Engels-duer. Det var dyrt at købe ind til, men det viste sig at være de helt rigtige til indkryds på 255-linien, og det blev grundlaget for megaflotte resultater på flyvningerne. Vi satsede og fik succes, men vi kunne faktisk lige så godt have fået det modsatte. Det er charmen ved at arbejde med duerne, og så er det i grunden ligegyldigt, om man satser stort, som vi gjorde, eller småt.

Jeg tror, at rigtig mange allerede nu har fået skaffet ét eller flere små nye håb for den kommende sæson, ellers er der jo stadig god tid. Kan man tænke sig en lille én under juletræet? – Ja, ja min start med brevduer skete på den måde, så!!!

HJ.

Close Window